

— Най хубавото е да пратите за каруцаръ.

— Ей сега! Чулъ са гласъ на бѣдния, който не успѣлъ да пристѣпи нѣколко крачка и вратата се отворила и въ стаята влѣзли Чижевъ и Надежда Петрова.

XI

Налитаевъ, като видѣлъ другаритѣ си забравилъ, че биле му свързани ржцѣте и краката и искалъ да стане отъ канапето; но доктора и чича му въ минутата се впуснали върху му и го турели на първото му мѣсто.

Чижевъ се поклонилъ на всички присѣжествующи и приближилъ до лѣлата.

— Позволете ми да Ви обясня, като на ступанка на тази къща, за моето не просено идване. Въ Петровския паркъ срѣцнахъ същия каруцаринъ, който докара другаря ми. Отъ него азъ узнахъ за станалото и ето азъ и тази дама, която имамъ честь да Ви ъхъ представа и която приема най живо участие за моя другаръ. Побързахме на часъ да додеми и да Ви обяснимъ причинитѣ на заблуждението Ви; но преди всичко позволете ми да освободѣх другара си.

Като казалъ това Чижевъ се доближилъ до Налитаева и на всички присѣжествующи за страхъ, разрѣзалъ съ ножче въжето, съ което билъ свързанъ Налитаевъ.

Доктора и чичата се хвърлили върху послѣдния; но Чижевъ имъ запречилъ пътя.

— Сега Ви моля, Г-да, да мя изслушате.

И Чижевъ имъ разяснилъ послѣдователно